

ELŐFIZETÉS ÁR
 Egész évre 6 frt.
 Félévre 3 „
 Negyedévre 1 frt 50 kr.
 Bérmentesen levelek csak ismert korszakoktól fogadtatnak el.
 Kéziratot nem adatna vissza.
 Egyes szám ára 20 kr.
 A nyilvántartás minden garmondosor díja 20 kr.

Z E M P L É N.

Társadalmi és irodalmi lap.

ZEMPLEN-VÁRMEGYÉNEK ÉS A ZEMPLEN-MEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLETNEK

HIVATALOS LAPJA.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

HIRDETÉS DÍJ
 hivatalos hirdetéseknek:
 Minden egyes sor után 1 kr.
 Asonfélék bélyeg 50 kr.
 Kiemelt díjazású s kör-
 sással ellátott hirdetések-
 nyekért természetesen az
 minden sor után 1 centiméter
 után 3 kr számítanak.
 Állandó hirdetéseknek
 kedvezmény nyújtatik.
 Hirdetést a „Zemplén”
 nyomdába küldendők.

Felhívás előfizetésre.

A második félév kezdetén bizalommal kérjük a Zemplén t. olvasóit, hogy előfizetéseiket július hó 1-ső napjától megújítani és így lapunkat továbbra is becses támogatásban részesíteni szíveskedjenek.

A Zemplén jul. 1-től kezdve gazdát cserélt ugyan, de mert viszonya, összeköttetése, szerkesztője nem változott: iránya, szelleme, törekvése is marad a régi. A szerkesztő, úgyszintén ügybuzgó és hű munkatársai ezután is irodalmi színvonalon fogják tartani a lapot, mely, miként a múltban volt, a jövőben is hamisítatlan tükré lesz a társadalmi és vármegyei közélet nyilvánulásának.

Mint eddig tette, a Zemplén ezután is első kötelességének tekinti a helyi, úgy a vármegyei, mint városi közérdekek, nemkülönböztetve az ezekkel összefüggő kérdések felkarolását, mindig tárgyilagos és sohasem személyeskedő módon való megvitatását.

A nagy közönség igényéhez és szellemi életszükségletéhez alkalmazkodva, a Zemplén jövőre is következetes akar lenni multjához. Amellett, hogy tartalomában gazdag legyen, mindig változatosságra, főleg pedig időszere-
 rűségére is fog törekedni közleményeiben. Szó-
 langzatos szavakkal és tetszetős ígére-
 tekkel nem hivalkodunk. Keveset ígérünk, hogy sokat adhassunk. A huszonéves múlt szilárd alapján megmarad lapunk továbbra is az ösmert program szolgáltatásban: odaadó munkával, becsületességgel szorgalommal.

Újra egész bizalommal fordulunk tehát a Zemplén nagyérdemű közönségéhez s t. munkatársaihoz. Bízást reméljük, hogy minket a közjó munkálására célzó, önzetlen törekvésünkben, mint eddig tették, ezután is kitartó erővel támogatni kegyesek lesznek.

S.-A.-Ujhely, 1893. július 2-án.

Dongó Gy. Géza,
 a Zemplén felelős
 szerkesztője.

Ehler Gyula,
 a Zemplén kiadó-
 tulajdonosa.

TÁRCA.

Csak az istentől!

(Emlékezés Bismarckra 1892.)

„Csak az istentől félek, senki mástól!
 E szótartért köszöntlek, böles öreg,
 Ki bár kibuktál a vilig-tanácsból,
 De tetteid a kor nem őri meg,
 Te öltöztetted vasba a világot
 S te szórtad el közénk a harci lángot!

Ó! ha e láng kilobban és vad árja
 Cikázva fut szét a világ felett;
 Ha felzudult a népirtó csatára
 Itt Észak és Dél, ott Nyugat s Kelet;
 Ha vérbe fulnak mind e nagy csapástól,
 Csak az istentől félünk, senki mástól!

Csak az istentől! — Jól vigyázz, te Germán,
 Ki a hatalmat véded görcsösen!
 Vigyázz, te Szláv, ki Péter birodalmán
 A cári sással szállasz rémesen!
 Vigyázz, te Frank, kit bosszuszomj vezérel,
 Hogy a pokolnak is áldozz a vérről!

Vigyázzatok mind, mert az isten ott lesz,
 Hol az embervér tengerárba csap;
 Jobbjába ostort, csattanó tüzet vesz,

A Latorcza-kérdéshez.

A földmivelésügyi m. kir. Minister ur 38405/890. sz. rendelete értelmében e napokban leszünk szerencsések a felsőbb szabályozások folytán a Bodrogközre s különösen a Latorcza vidékére hátrányosan alakult vízviszonyok megvizsgálása céljából az országos vízépítészeti hivatal főnökét, Kvaszay Jenő miniszteri tanácsos urat szakértő társaival együtt körünkben üdvözölhetni.

Ezen állapotok megvizsgálását annál nagyobb örömmel és bizalommal fogadjuk, mert eltekintve attól, hogy ezt a társulat már régóta kérvényezte és sürgeti, a jelenlegi u. n. latorczai helyzet oly világosan és nyomasztóan viseli bélyegét a felsőbb s miniszterileg engedélyezett szabályozások káros hatásának, hogy jogosan reméljük, miszerint ezen küldöttség tapasztalatai és felvételei nyomán a földmivelésügyi m. kir. miniszterium panaszainkat alaposnak találván, segítségét a lesújtott vidéktől s illetve a társulattól megvonni nem fogja.

Sokan vannak, kik az ugynevezett Latorcza-kérdést úgy tüntetik fel, mintha az a Bodrogköz érdekével kapcsolatban nem lenne; — az így gondolkozók elfeledik azt, hogy a Bodrogközi Társulat eleitől kezdve kitűzött célját, hogy azon területet, mely a Tisza, Bodrog és Latorcza folyók közt fekszik, a Tisza és Bodrog kiöntéseitől mentesítse, teljesen megoldotta; ezt évek hosszú során át a latorczai érdekelttség zöme is elősmerte. Ezen érdekelttség legjobban sujtott része, a viszonyok változtával a társulattal, bár a kivetési kulcs leszállítása árán, kiegyezkedett; ezen kiegyezés sem tartotta fen azonban a békét sokáig ezen, a Tisza árjától megmentett vidék s a társulat között, mert a többször említett felsőbb szabályozások fokozottabb eszközlése folytán a Bodrogköznek különösen ezen területére oly annyira káros hatással volt,

hogy ujabban is panaszok merültek fel s a társulat alapos okát keresve a bajnak, kénytelen azt a megoldási módot igénybe venni, mely úgy a társulat évtizedek óta fenálló jogának megóvása s épségben tartása mint az illető vidék helyzetének javítása szempontjából, véleményem szerint, egyedül célhoz vezető t. i. a felsőbb szabályozásoknak Bodrogközre s különösen a Latorcza vidékére lett káros hatásának ezen vizsgálat utjáni megállapítása s a kormány által leendő orvoslása.

Saját szempontjaink bizonyítása s a viszonyoknak az érdekelt Latorcza-vidékiekkel leendő bővebb megösmertetése céljából helyén levőnek tartom, hogy 1891-ik évben a bodrogközi viszonyokról irt munkám*) néhány ide vonatkozó pontját ezuttal ismételjem.

A meddig ugyanis ezen felső szabályozások még csupán csekély mérvűek voltak, addig a Bodrog folyó árvizei ellen csak kevés küzdelmünk volt, sőt a viszonyok annyira kedvezőkké váltak, hogy a Latorcza folyó menti birtokosok készséggel hozzájárultak a szabályozási költségekhez, miután a Tisza folyó kiöntései ellen megvédve lévén, a Latorcza önmagában nem okozhatott nagyobb kiöntéseket, sőt még a Latorcza menti megyei töltések gondozásával is felhagytak, mert azokra szükség nem volt.

Csapadékus időszakokban ugyanis a felső folyók által hozott vizek eredetileg mintegy 300000 hold területen raktározódhattak, minek folytán nagyobb vízszinemelkedés nem támadhatott. A mint azonban a felső szabályozások mind-egyre jobban fejlesztve lettek, a mint a fennemlített raktározó medencék kissebültek, azoképen emelkedett az árvízszin a Bodrog és Latorcza folyók mentén és ugyanazon arányban nagyobbodott a Bodrog és Latorcza vidékiek panaszja az árvizek pusztításai miatt.

Most már, a mikor a felső folyók szabad ártere mintegy egyharmadrészre (társulati főmérnökünk, Révy Géza Viktor számításai szerint 98300 holdra) redukáltatott és azok egészen Bodrogköz-ig gyorsan lefolyhatnak, társulatunknál keresnek

*) Néhány szó a Tiszaszabályozásról, különös tekintettel a bodrogközi viszonyokra. Irta Gróf Mailáth József (külön lenyomat a Zemplén 16. számából. 1891.)

Olaszországi utijegyzetek.

(Folytatás és vége.)

— A Zemplén eredeti tárcája. —

Irta: Liszy Kornélla.

Másnap estve megnéztük az operát és balletet. Az operaház gyönyörű és igen nagy. Az előadás kezdődött 9-kor, honnan csak éjfélután félkettőkor értünk szállásunkra a Hotel-Vesuvba.

Pompeji-ban is igen sok érdekes dolgot láttam. Utcáit, melyek egyenesek, de nagyon keskenyek, Krisztus után 79-ben a Vesuv kitorése eltemette. Az utcákon még a régi kövezet, sőt a keréknyom is látszik. A kiásott egyes nevezete sebb épületek előtt még most is láthatók a piedesztálok, melyeken az akkor leghíresebb emberek szobrai állottak. Láthatók a Basilica és Apollo templomok, továbbá a kapitóli istenségek (Jupiter Juno, Minerva) templomai. Ciceró és Diomedess villái.

Pompeji-ból visszamentünk Nápolyba, honnan másnap Florenczbe indulánk. Florencz körülbelül 170 ezer lakossal bíró város, régen a toskanai nagyhercegség fővárosa, az Arnó folyó mellett.

A folyó egyik oldalán megnéztük a Palazzo-degli Uffizi, másik oldalán a Pitti-palotát remek festményeivel és szoborgyjűteményeikkel. A Santa-Croce-templomot, Galilei, Dante és Michel Angelo siremlékeivel. De nem jól érezvén ott magam, mivel Nizza, Monte-Carlo és Monaccoba tervezett utam, melynek pedig már itthon is legjobban örül-

Fejes István.

A Zemplén mai száma hat oldal.

kárpótlást, a hol felduzzadva egy új medencét alkotnak, mely medence a körülményekhez képest nagyobbodik és esetleg az egész Bodrogrózt elfoglalhatja.

Különös mostoha helyzetbe jutottunk az által, hogy ezen felső vizek csupán a Bodrogrózig lettek szabályozva, de tovább lefelé a szabályozás abban hagyatott.

Mert a Bodrog átmetszései nincsenek mindenütt kiásva (a kiásvatok sem váltak még anyamederré s a Latorcza folyó alsóbb részeinek hanyargós és szűk medrére javítására, vagy egyéb védő munkálatok létesítésére ezidőig mi sem történt).

A ránk nézve különösen veszélyt hozó felső folyók közül ott találjuk első sorban az Ondava Tapoly folyókat magas töltésekkel ellátva, a meder szabályozva, a vízszinesés nagyobbítva, az árvíz rohamosan lefolyhatik egészen Imregig, onnét kezdve azonban szétterül.

Tovább kelet felé a Laborcz meder egyre magasabb töltésekkel lett eltömve úgy, hogy az Ung és Laborcz által hozott vizek nem folyhatnak le többé megosztva, hanem a szűkebb medrű Csapán érbe szorítva, magasra felduzzadnak és kiöntenek, míg végre a Latorcza folyónak már önmagában véve is szűk és a Csap felettinél sokkal kisebb medréhez érkezik, szétömlenek és nagyban hozzájárulnak a bodrogrózi felső medence alkotásához.

Északkelet felől a Bereg-megyei társulatnál a Latorcza folyót helyenkint szabályozva látjuk, balpartján töltések emeltettek egészen Csapig, tehát ismét csupán Bodrogrózig, a hol szintén szétömlik.

Folytatnom kellene a többi szabályozások, a kisebb, nagyobb szabású árkok és lecsapolások leírását, de ezeket már csak általánosságban említem fel.

Bármily jelentéktelennek látszanak is egyenkint véve ezen munkálatok, egészben véve mégis lényeges befolyást gyakoroltak a Latorcza árvízszíne emelésére.

A fentebbi viszonyoknak tulajdonítható, hogy az 1888. évi árvizek idejében a Tice és Latorcza menti, valamint a bodrogrózi jobb oldali községek pusztulásnak indultak.

Rad községe vízzel teljesen körül volt zárva, hasonlólag Szt.-Mária községe, a hol az épületek összeomlottak. Zétényhez is csak ladikon lehetett hozzájutni, ott az árvíz még a község magasabb részein elhelyezett Gróf Klobusiczky-féle ősi kastélyba is ellátogatott, mely épület földszinti termében, a mi az ideig még soha meg nem történt, csak ladikon lehetett közlekedni; Boly községe hasonlólag körül volt zárva stb.

Hasonló viszonyok mutatkoztak egyéb helyeken is, de mivel az itteni árvíz okozta bajok eléggé ismeretesek, a további részletek felsorolását feleslegesnek tartom.

Téves lenne azon felfogás, mintha ezen nagyobb áradásokat csupán a rendkívüli csapadékok okozhatták volna, mert minden évben nincsenek rendkívüli csapadékok, a fent nevezett folyók azonban most már kisebb-nagyobb mérvben elárasztják Bodrogrózi felsőbb részeit és a bajok folyton ismétlődnek; elegendő erre kisebb esőzések még oly időszakokban is, a mikor a Tisza folyó áradása egészen jelentéktelen, mint például ez év tavaszán!

Az Ondava, Tapoly, Ung, Laborcz és Latorcza folyók pusztításai megakadályozását a vízszin lehető süllyesztésében, illetőleg gyors levezetésében kell felkeresnünk, hogy a Tisza és Bodrog folyók árvizei ne találkozassanak; mert eltekintve az

tém elmaradt amiatt, hogy társaim cserben hagytak, e város emlékével, kellemetlen meglepetésekben is lévén részem, nem szívesen foglalkozom tovább.

Utunkat folytattuk ezután Milánó felé. Szintén igen szép nagy város 22000 lakossal. Ott, ha nem mondanám is, mindenki tudja, hogy legérdekesebb és legnevezetesebb a Dom fehér márványból. Olaszországnak legszebb gótikus temploma, melyen 600 szobor és 150 torony van.

Egy napi tartózkodás után mentünk Milánóból Brescián túl a gyönyörű Garda-tó mellett elhaladva, tovább Velencze felé, mely mondhatom a legkellemesebben lepott meg, talán azért is, mivel én Velenczét mindég egy kellemetlen tekintetű, piszkos, idegenszerű városnak képzeltem magam elé — és épen az ellenkezőt találtam. Egy nap mulva már úgy éreztem magam benne, mintha mindég ott laktam volna. A Canal-Grandon gondolázva az Adria tengeren nappal és este holdvilág mellett néztem a remek, elhagyott, kihalt, cifra, aranyozott palotákat, gótikus és reneszánsz stílusban. A gondolák olyanok, mint egy koporsó hosszú, keskeny fekete fából, fekete posztóval bevonva. Oly simán haladnak a csöndes tengeren, hogy nem is érzik az ember, amint megyen. A gondolákon mindenfelé énekelnek szép, ábrándos olasz dalokat, s ez oly elandaltítólag hat az emberre. Gyönyörű a Markus-tér. Ez az egyetlen egy hely, a hol száraz földön járhat az ember. Van ugyan a kisebb csatornák mellett is a házak előtt keskeny gyalogut, de a legtöbb helyütt

óriási költségektől, (melyek szerintem az állam által lennének fedezendő) a felső folyók részére még megmaradt és már ugyanis felette szűk árterületet nem redukálhatjuk még kisebbé, nem építhetők a Bodrog és Latorcza folyóknak mindkét partján védtöltések és így ezen uton nem menthetjük meg a jelenleg már az árterületekbe eső községeket, mert ily munkálatok által az árvízszin még inkább felduzzadva, nemcsak a Bodrogrózi, hanem valószínűleg az egész Tiszavölgy ismét súlyosan lenne veszélyeztetve.

Ezen társulatnak, a melynek területén a Tisza és az azt tápláló jelentékeny vízgyűjtő területtel bíró mellékfolyók hegyi jellegüket többé-kevésbé elvesztik, a hol a nagymérvű és megszüntével Tokajnál a folyó mintegy lustábbá válik s vízduzzadások gyakorta keletkeznek, a mely a társulat helyzetét Vásárhelyitől kezdve Paleocapán s a külföldi experteken át az újabb kor tekintélyes bíró s mérvadó szakemberek mindegyike az egész Tiszavölgyén a legveszélyesebb helyzetben lévőnek ismeri el, mit az e művelet folytán keletkezett terhek alatt roskadozó érdekelttség állapota eléggé tanúsít, ezen társulatnak kétszeres súllyal kell kérni a magas kormánytól azt, hogy a Bodrog és a Tisza felsőbb részeibe beömlő vizek fokozottabb szabályozása mellőztessék és lefolyásuk mérsékeltesse, s különösen, hogy a Latorcza folyó alsó részének medre szabályoztassék és a Bodrog folyón az átmetszések kijavításának és újabb kiásatása által is ezen folyó vízvezető képessége fokoztassék és hogy ez által különösen a többször panaszkodt nagymérvű felsőbb szabályozási munkák következtében végveszéllyel fenyegetett, a Bodrogrózi keretbe tartozó Latorcza és Ticeze menti kilenc s a Bodrog jobb partján nyílt árterben lévő számos községek súlyos állapotán végre segítve legyen!

Megnyugvással várom a miniszteri küldött-ség javaslatát, mert meg vagyok győződve arról, hogy a Bodrogrózi nehézség helyzetét is figyelembe veendő, mert hisz a Bodrogrózi, magyarságunk ez egyik fészke is, édes hazánkhoz tartozik s nem lehet kiszemelve arra, hogy a Tiszavölgy érdekében raktározó medencének használtassék fel és az által a Latorcza menti, valamint a Bodrog jobb parti községek és idővel talán az egész Bodrogrózi elpusztuljon!

Perbenyik, 1893. július 3.

Gróf Mailáth József.

Nyílt levelek a szerkesztőhöz.

I.

Kocskemét, 1893. júl. 4.

Tek. szerkesztő úr!

Becses lapja múlt vasárnapi számában »Az isk. év végén« c. közleményben Kátó megemlékezik a s.-a.-új helyi felsőbb leányiskoláról is. A többi közt azt mondja, hogy leánynevelésünk, összehasonlítva azt más szomszéd városok leányiskoláinak nevelésével oly alsó fokú, hogy összehasonlítva még egy más helyen: ezen intézet működése kevéssel több a semminél.

Már méltóztassék megbocsátani, hogy a cikkirő úrnak leányiskolánk iránt való nagy érdeklődését s így alapos ítéletét kétségbe vonom.

Cikkirő úr nem hasonlíthatja össze ez intézet működését egyetlenegy leányiskola működésével

közvetlenül a vízből emelkednek ki a házak. Legnevezetesebb a bizantini alakban épült Szt.-Márk-templom, telve arany alapon mozaik dolgozatokkal. A főkapu fölött ott diszeleg aranyozott bronzból az a négy antik ló, melyet Konstantinápolyból hoztak át Velenczébe. Elmulaszthatatlannak tartottuk, hogy megtekintsük a gótikus stílusban épült dózse palotát. Ennek udvarában van a Scala Dei Giganti, melynek felső lépcsőjén koronázták hajdan a dózsekat. Az óriási termek között, melyek mind Veronese, Tizian és Tintoretto művészi festményeivel vannak díszítve, impozáns nagy a tanácssterem. Emellett a palota mellett van a »sójak hídjá«, melynek történetét mindenki tudja. Velenczéből délután átmentünk a Lidóra gyönyörű tengeri fürdőre, hol a tengerparton heverő milliárd csigákból sokat összeszedtünk. Mig az ember a vízhez jut, majdnem lábőg kell a kavicsos homokban járni. Néha a tenger hajjai gyöngyöze végig-végig csapnak ezen a homokon, úgy hogy messzire odább kell szaladni, hogy vizesek ne legyünk. Ohajtottam volna megfürödni, de nem lehetett, mert csak május elsején nyitják meg a fürdőszéket. Ha isten is úgy akarja, mint én tervezem, a szeptembert ott töltöm. Igen szép villái vannak és nagyon jutányosak.

Velenczéből tovább mentünk hajón Triestbe. A mólók nagyon érdekesek ezek között a Molo-San-Carlo, továbbá a St.-Teresa-Móló a világító toronnyal, mely 20 mértföldnyire állászik. Megnéztük még a remek Revoltella-palotát. Ez a Revoltella báróé, egy kikeresztelkedett zsidó keres-

sem, mert sem ünnepelein, sem vizsgálatain meg nem jelent; mert ha jelen van s elfogulatlanul bírál, aligha mond egy maga oly ítéletet, mely minden jelenlevő itéleteivel ellenkezik. A közönség ugyanis mindig nagy érdeklődéssel, nagy számban szokott megjelenni s mindannyian teljes melegeggedéssel, a növendékek vezetésének dicséretével szokott távozni.

A megyei tanfelügyelő úrtól sem óhajtott semmit megtudni, ki tán helyesebb véleményadásra bírta volna a cikkirőt. A megyei tanfelügyelő úr ugyanis a tanév végén meglátogatta az intézetet, behatóan megvizsgálta az összes berendezéseket, tanítási eredményeket. Nálam is egy teljes óráig volt s nem csak az akkori órára előírt tantárgyakból, hanem a többi tantárgyaiból is kikérdezte a növendékeket, távozása előtt szép buzditó beszédet intézett a növendékekhez s melegeggedésnek adott kitéjezést, midőn azt mondá: »kivánom, hogy az életben is oly jól tudjanak számítani, mint most itt a táblán.«

Ha tehát az intézet főbb előjárója így nyilatkozik, akkor ezen intézet működése iránt alapos kifogást emelni nem lehet, működését pedig kicsinyíteni nem szabad.

Midőn ezen néhány sornak az igazság érdekében való közlését kérem, maradtam a tek. szerkesztő úrnak

teljes tisztelettel

kész szolgálja:

Csernus László,

ősgimn. r. tanár,

felsőbb leányisk. ideigl. tanár.

II.

8.-A.-Ujhely 1893. júl. 6.

A Zemplén f. évi 27. számában »Az iskola-év végén« cím alatt Kátó aláírással ellátott cikk jelent meg, melyre nézve szabad legyen nekem némi szerény megjegyzést kockáztatni.

A cikk azon része, melyben Kátó úr a fő-gimnázium létesülése feletti örömeinek ad kifejezést, kell hogy közhelyessé váljon, mert hiszen tagadhatatlan, hogy midőn egyrésztől ez által a csonka gimnaziomból kikérült s félig képzett ifjak proletariusságának akadályozása, másrésztől a kultúra és a vármegye székhelyének emelkedése szempontjából a város lakosainak áldozatra kész nemes törekvései valóban dicséretre érdemesek, a szülők pedig örök hálára kötelezettek.

De a mi a cikknek városunk növevelését érintő azon részét illeti, melyben ezt a valódi tényállást elferditő, censored, téves, nagyást jelző, túlzó szigorával bírálat alá veszi, mintha városunk közönsége »a felsőbb és modern kor színvonalára emelkedő növevelés érdekében mit se tett volna, s a mi csekélyt teremtett az idő, az nem is a városnak, nem is a társadalomnak, hanem csakis egy hitközség áldozatra kész Mecenasának köszöni életre serkenését, és az a csekély egymagában csak valamivel számít többet a növevelés nagy értékében a semminél.«

Már engedjen meg tisztelt Kátó úr e tekintetben nézetével nem érthető egyet, mert ezen nézete nem áll a valódiság biztos talaján, ugyanis a hol a tények szólanak, ott az elfogultság szülte legékebb okoskodásoknak is el kell némulniok. Nem áll ugyan is cikkirőnk azon nézete, hogy itt a növevelés ügye csak is egy hitközség áldozatra kész Mecenasának köszöni életre serkenését, mert ha Kátó úr ezen növevelő intézet létrejöttének történetével megismerkedni jónak látta volna, úgy meggyőződhetett volna arról, hogy néhai áldott

kedő volt, aki sohasem házasodott meg s palotáit és milliót Triest városra hagyta. Van e palota egyik szobájának falába egy kis mészalátó kékes üvegtábla beillesztve, melyen keresztül a báró figyelemmel kísérte az egész utcában tulajdonát képező kereskedését és annak vezetőit. Föltűnően szép márványszobrok vannak benne, a többek közt Canovátlól; nagyon szép »a négy évszak« Továbbá egy 23,000 ft értékű váza sevresi porcellánból. Egy remek szobor. »A repülő idő« Barcagliotól, továbbá »Madame Rolanda St. Pelagie« Carpentier Evariste-től. — Elefántcsontból egy remek művű nagy káposztafej, száz meg száz anyagkák a leveleken Motellitől. Jobbra egy sárga damasz szoba; remek, művészi butorok palisanderfából, gyönyörű tapéták selyembáronnyból. Egyik oldalán Revoltellának saját szobra kararai márványból; másik oldalon egy remek alkotású márvány kandalló faragásokkal.

Délután átmentünk Miramareba, a szerencsétlen mexikói császár palotájába. Ez egy földi paradicsom. A tengerpartján kiálló sziklán épült tündérpalota. Hanem az egészen látszik egy rajongó, ábrándos idealista ember keze.

Triestből Horvátországon keresztül mentünk Fiuméba az isztriai tengerpart mellett, melynek egyik dombos vidékén teremnek a nálunk is híre kapott dalmát borok. Fiume is nagyon szép város, körülveve a Karszt hegységtől. A Karszt-hegység legszebb volt Lic kis vasuti állomás mellett, csupa szikla és fenyű. Fiuméhez egész közel, talán egy félórányira fekszik Abbazia az isztriai tengerpar-

Folytatás a mellékletben.

emlékü her
lina nagy
Ignác kas
ftot, Erzse
lina August
b. e. Perg
a kat. egy
világi férfi
ft. 70 krt.
hogy fená
intézetben
irgalmas n
azt nem
szülők is,
tésöket, m

A cí
ban a fels
kedő nőne
és az a n
mény csa
minden re

Csak
sőbb és a
nevelés a
jövőjét sz
behatólag
növevelés
mely sze
előtt a
csepegetés
a felett, b
tisztá era
hogy a
gyökerezt
mányokb
gyar nem
vendékek
szerepetre
ur is has
nevelés
vallástala
désének
szokott
népoktat
teljesen
kedik, le
az ember
igazságsz
tárgyat

Má
intézetbe
nőjük ve
felelték
nyiták a
ménye, n
gyakran
sorban le
lelkisme
szelm, ho
volt, me
danom: i
séges ir
értesülés
volt, ug
hogy az
többet a
népiskol
felsőbb
folyt le.

Me
osztályá
jog meg
oktatási
te'ni, r

ton. Az
hogy cs
tengerpa
lyekre,
a szétsz
seket, b
láttam
Quarner
keveseb
nekem,
magana
val min

U
Igazán
bevallor
a dolc
A
ság lesz
vagyair
K
tén oda
miután
végének
nagyon
láttad v
got és j
rűimény
nitsd h

A
ság lesz
vagyair
K
tén oda
miután
végének
nagyon
láttad v
got és j
rűimény
nitsd h

A
ság lesz
vagyair
K
tén oda
miután
végének
nagyon
láttad v
got és j
rűimény
nitsd h

A
ság lesz
vagyair
K
tén oda
miután
végének
nagyon
láttad v
got és j
rűimény
nitsd h

A
ság lesz
vagyair
K
tén oda
miután
végének
nagyon
láttad v
got és j
rűimény
nitsd h

A
ság lesz
vagyair
K
tén oda
miután
végének
nagyon
láttad v
got és j
rűimény
nitsd h

A
ság lesz
vagyair
K
tén oda
miután
végének
nagyon
láttad v
got és j
rűimény
nitsd h

A
ság lesz
vagyair
K
tén oda
miután
végének
nagyon
láttad v
got és j
rűimény
nitsd h

A
ság lesz
vagyair
K
tén oda
miután
végének
nagyon
láttad v
got és j
rűimény
nitsd h

A
ság lesz
vagyair
K
tén oda
miután
végének
nagyon
láttad v
got és j
rűimény
nitsd h

A
ság lesz
vagyair
K
tén oda
miután
végének
nagyon
láttad v
got és j
rűimény
nitsd h

emlékü herceg Bretzenheim-Schwarzenberg Karolina nagymérvű áldozatán kívül, még b. e. Fábry Ignác kassai püspök mint kezdeményező 4000 ftot, Erzsébet királynéknak Ofelsége 200 ftot, Carolina Augusztina császárné Ofelsége 500 ftot, néhai b. e. Perger János kassai püspök 17723 ft 64 krt. a kat. egyházi férfiak gyűjtés útján 1081 ftot, világi férfiak és asszonyok gyűjtés útján 6544 ft 70 krt. áldoztak a nőnevelés szent oltárára. És hogy fenállása 20 évi tartama alatt ezen nőnevelő intézetben mily áldásos eredményt fejtett ki az irgalmas nővérek lankadni nem tudó tevékenysége, azt nem csak a katolikus hanem a protestenás szülők is, kiknek leányaik itt nyerték kiképezte-tésüket, mindenkor hálásan elismerik.

A cikkírónak azon felfogása, hogy városunkban a felsőbb és a modern kor színvonaláig emelkedő nőnevelés érdekében eddig mi sem történt, és az a nőnevelő intézetben elért csekély eredmény csak is valamivel számít többet a semminél, minden realis alapot nélkülöz.

Csak azt kérdelem Kátó urtól, mit ért ő a felsőbb és a modern kor színvonaláig emelkedő nőnevelés alatt? Én és velem gyermekeik boldog jövőjét szivőkön viselő szülők, a dolgok mélyébe behatólag gondolkodó gyermekbarátok, említettem nőnevelés alatt, helyesen csak olyat érthetnek, mely szerint a nevelők és tanítónők mindenképpel a bölcsesség kezdetét, az isten félelmét, csepegtessék leánynevelőik szívébe, öröködjének a felett, hogy ártatlanságukat hiven megőrizve a tiszta erény pályájáról le ne térjenek; továbbá, hogy a törvény követelményeinek szellemében gyökerező ministeri utasítások által előírt tudományokban kellőleg oktattassanak és hogy a magyar nemzeti érzelmek fejlesztése mellett, a nőnevelők az édes magyar haza iránt való lángszerepre buzdíttassanak. Ugy hiszem, hogy Kátó ur is hasonló nézetben van és nem óhajtja a nőnevelés ferde irányának érvényesítését, mely a vallástalanság s erkölcselenségben, a nőnem sülyedésének és végveszélyének eme biztos forrásában szokott nyilvánulni. A mely nőnevelő intézet a népoktatás törvényei szigorú követelményeinek teljesen megfelelően, hivatásának magaslatára emelkedik, legyen az állami vagy felekezeti, hazája és az emberiség sz. ügyét szolgálja és az elfogulatlan igazságszerető ember előtt kell, hogy tisztelet tárgyat képezze.

Már hogy a „Carolineum“ helybeli nőnevelő intézetben a sokoldalú, szépműveltségű főnökönk vezetésével álló irgalmas nővérek miként feleltek meg kötelességüknek, annak eklatans bizonyítékát adta a nyilvános záró vizsgák jeles eredménye, melyről én, mint az intézet igazgatója, ki gyakran magam tettem fel a kérdéseket, első sorban legilletékesebb és hivatalomból kifolyólag lelkiismeretes tanubizonyosítást tehetek. Ugy hiszem, hogy Kátó ur a vizsgálatokon szintén jelen volt, mert hiszen különben azt kellene rola mondanom: hogy vak beszél a színekről s az ellenes indulatnak utcai mendemondáiból vette értesüléseit, de ha a vizsgálatokon tényleg jelen volt, úgy ha elfogulatlan bíráló el kell ismernie, hogy az eredmény nem csak valamivel számít többet a semminél, de hogy a vizsgálat úgy a népiskola, valamint az externát és különösen a felsőbb leányiskola osztályaiban kitűnő sikerrel folyt le.

Megjegyzendő, hogy a felsőbb leányiskola 4 osztályában, melynek érdekében a nyilvánossági jog megszerzése végett a nmitóságú vallás és közoktatásiügyi minister urhoz kérelem fog felterjeszteni, már az elmúlt tanévben is a nmitóságú

ton. Azonban oly kevés időt tölthettem már ott, hogy csak fölületesen emlékezem még vissza a tengerpart véghosszában elterülő, pompás sétahelyekre, hol kiasszott, kóhécselő betegeket láttam a szétszórt nyugvóhelyeken. Remek szép vizeseket, bosquet-eket, piniákat és pilmagruppokot láttam a Villa-Angiolina, a Hotel-Stefanie és a Quarnero mellett. De életet és vidámságot mentül kevesebbet, sőt e rövid idő alatt úgy tűnt föl nekem, mintha ott mindenki visszavonultan csak magának élne, elfoglalva sorvasztó bujával, bajával mindenik.

Utam utolsó megálló helye Abbazia volt. Igazán szükségét éreztem már a pihenésnek, sőt bevallom, hogy még ma is, hetek múlva, hódolok a „dolce far niente“ kéjének.

A jövő évben, ha alkalmas kiránduló társaság lesz, Konstantinápoly megtekintése lenne még vágyaim egyedüli célja.

Kedves barátom! Ha tudsz valakit, ki szintén oda készül, jussak majd eszedbe. Most pedig miután (nemde szerencsére?) mindennek egyszer végének kell lennie, én is befejezem soraimat. Ha nagyon érdektelennek és hosszadalmasnak találjad volna azokat, kérek, szolgálatass nekem igazságot és jusson eszedbe az, hogy Te kértél föl egy körülményes utlevél megírására. Magadnak tulajdonítsd hát ha unatkoztál, ne nekem.

Adieu!

vallás és közoktatásiügyi minister ur által a polgári iskolák számára 1887. évben kiadott utasítás szerint az előírt tantárgyak tanítottak. Ezen tantárgyak a helybeli kegyesrendiek egy jeles tanára ft. Csernus László ur által és polgári iskolára képesített irgalmas nővérek, tehát a fenti ministeri rendelet által megkívántatott tanerők által adattak elő; hogy mily sikerrel? Azt a tömegesen jelen volt szülők és vendégek teljes melegegedésük egyhangu s örömteljes nyilvánulásával igazolták. Különösen felemlíthetem, hogy a többször jelen volt jeles műveltségű Szervicsky Ödön, Garai, Erben s több ur és uró adott kifejezést azon magasztos dicséretnek, melyet a tanítással foglalkozók valóban megérdemelték. Különben vármegyénk érdem-dus tanfelügyelője nagyságos Nemes Lajos kir. tanácsos ur is, ki a vizsgálatok előtt látogatta meg velem együtt az intézetet, melegegedésének adott kifejezést a tapasztaltak felett.

Nőnevelő intézetünkben az eredmény tehát nem csak valamivel számít többet a semminél, hanem a közelismerés szerint kitűnő az.

És ime! Ama nemes lelkek, kik a világ zajától elvonulva, magukat hivatásszerű buzgalommal s egész odaadással, önmegtartótlag az isten dicsőségének terjesztésére, a haza s az emberiség javára szentelik fel, kik előtt mint a közügyért magokat feláldozó nők előtt tisztelettel kellene meghajolni: elismerés helyett az ismert cikkíró ur által valóban méltatlanul sértettek.

Prámer Alajos,
s.-a.-ujhelyi plébános és a nőnevelde igazgatója.

III.

T. szerkesztő uram!

S.-A.-Ujhely, 1893. júl. 7.

Becsés kívánságod szerint csak rövidre szabom s nem is dió-, de mogyróhéjba foglalva a. alatt tisztelettel adom válaszomat a levelekkel együtt, amint következik.

Én a t. apácák ujhelyi iskolájáról, a maga nemében s az egy bizonyos mértékig nagy becsülésre érdemes „Carolineum“-ról maegyehti cikkelyemben egy szóval sem tettem említést, bár csakugyan ez az iskola lebegett szemem előtt. Ebben tehát a levelek t. iróival egyetértek.

Azt hiszem, abban a felfogásban is egyet-értünk, hogy ez a „Carolineum“, mint felsőbb leányiskola, csak valamivel ér többet a semminél. Hiszen maga az intézeti igazgató ur hirdeti, amit eddig csak kevesen tudtak, hogy annak a felsőbb iskolának máig sincs nyilvánossági joga. Ilyen jog nélkül pedig egy intézetben az osztály csak egy szoba, mondjuk serdülő leányok számára afféle óvóhely csupán, hol ki-s bejárnak, az évek meg el-járnak... És egy ilyen u. n. felsőbb leánynevelő-inté-zettel, melyben még csak arra képesített tanerők sem működtek, nekünk, zemplénieknek, husz álló eszten-deig be kellett érnünk! Elösmérem, hogy ez az inté-zet, ilyen elárult helyzetben, egy 300,000 embertől lakott nagy darab földön csakugyan páratlan. — Tehát a nyílt levelek fent tisztelt írónak felfogása és az én felfogásom között a páratlanság tekinte-tében sincs véleménykülönbség.

De a vizsgálatok általános eredménye kitűnő volt. Klasszikus tanuk tesznek arról bizonyosságot. Ugy van. A vizsgálat kitűnő: a tudás mégis gyenge. Erre nekem is vannak klasszikus tanuim, a szülők nagyobb számmal, kik a „Carolineum“-a felső osztályaiba járt leánygyermekeik szellemi fejlődése, ott szerzett ösmertékezeleiről évenként nem egyszer (csak a vizsgálaton), de napjában többször is, mint egyszer, aggódva érdeklődnek. Az igazgató ur beösméri, hogy ilyen véleményt az utcán lehet hallani. Én a szalonokban hallottam. A tekintetben tehát, hogy mit hallottunk: ismét nincs a kettőnk véleménye között eltérő különbség.

Hogy mit értek a modern nőnevelés alatt? Semmiesetre sem modern nekem az, mely képes a pietizmus csömörébe kergetni a szellemet. Azt hiszem itt sincs közöttünk véleménykülönbség.

Egyetértek a kir. tanfelügyelő urral is, hogy leányaink olyan jól tudjanak számolni az életben, mint tudnak a táblán.

Mi hát a lényeges különbség az önk felfogása és a mi felfogásunk között?

Az, hogy pl. önk maradiak, mi pedig a haladó párthoz tartozunk. Önök csak imádkoztatják leányainkat a „mindennapi kenyérért“, mi meg azon felül szeretnők, ha azt majdan saját szellemi ere-jükkel meg is tudnak keresni. Önöknek jól van úgy, amint van: mi meg azt akarjuk, hogy ugy legyen, amint kell s amint jobb. Önök nem akarják azt, amit mi akarunk. S mi mit akarunk? Azt, hogy legyen a nagy közönység igényeit kielégítő s a mai kor színvonalán álló felsőbb leányiskola a vármegye székhelyén! Azt óhajtjuk, hogy serdülő leányaink a társadalmi fejlett viszonyainak megfelelő művel-tiséget szerezzenek, mely alapfeltétele: a) élethiva-tásuknak, b) szakmunkásságuknak, c) boldogulá-suknak.

Értsük meg tehát jól egymást:

„Carolineum (non!) delendum censeo“ Kátó.

A viát ebben az irányban berekesztjük. Szark.

Vármegyei ügyek.

A közigazgatási bizottság f. hó 12-én d. e. 9-kor tartja rendes havi ülését.

A földmívelésügyi kir. minister elrendelte, hogy a marhatüdővésszel fertőzött területekről csakis egészséges vágómarhák és csakis akkor, ha azonnal levágásra kerülnek, szállíthatók más helyen lévő marhavágó hidakra.

A kir. belügyminister elrendelte, hogy a gyárosok és kereskedők az általuk forgalomba hozott ecet-essenciát tartalmazó üvegeken az ecetsav tartalmának kitüntetésére köteleztessenek.

A kir. pénzügyminister tudatja, hogy a mézeskalácsosok által vásárok és bucsuk alkalmával áruin szokott u. n. *més-sör* és *més-bor* adó alá nem vonhatók és ezeknek az italoknak elárúsítása nem akadályozandó.

Miklós Ödön, államtitkár, három nap alatt részint gyalog, részint kocsin, tutajon, hajón, részint csónakon végig nézte a Felső-Tisza-szabályozás összes munkálatait egész Tokajig és tanulmány-utjából visszatért a fővárosba. — A tekeházi híd-tól Tokajig 320 km. utat tett meg az államtitkár, kinek kíséretében voltak Rapaics és Kvassai Imre min. tanácsosok, valamint Paksy felügyelő és számos mű-műszaki közeg, Ugocea Bereg, Zemplén és Sza-bolcs vármegyék összes politikai és közigazgatási hatóságainak főnökei vagy helyetteseik valamint az ottani összes vizszabályozási társulatok kiküldött-jei és 21 érdekelt község küldöttségei csatlakoztak felváltva az államtitkárhoz. E tanulmány ut főcélja az volt, hogy a küszöbön álló Tisza-szabályozás munkálataira vonatkozólag az utóbb és pedig harmadfél évvel ezelőtt történt felvételek óta beállt változások és különbségek megállapíttassanak. — Miklós Ödön, államtitkár, meggyőződött arról, hogy a be-regi, a két szabolcsi, de különösen a bodrogközi szabályozó társulatok árvízvédelmi bendeztésükben és működésükben mintaszerűek. 1888. év óta ugyan nem volt árvíz, de oly magas vizállások fordultak elő, hogy a védelem csakis rendkívüli munkálko-dással és a védekező munkáknak egyúthatalásával volt sikeresen eszközölhető. A szabályozás munká-latai általában befejezetteknek tekinthetők. Most a mederrendezés és partbiztosítás következik, a mivel együtt jár a hajózás könnyítése, biztosítása, szóval állandó víziútnak megteremtése.

A Bodrogközi Tiszaszabályozó-társulatnak nevezetes napja volt f. hó 3-án, midőn a társulat állami kölcsönök címén volt tartozásának konver-tálásáról szóló jelentés s ennek folytán a közel-jövőben teljesítendő felelt tanácskozás és hatá-rozatok hozatala végett a vármegye háza nagyter-ten rendkívüli közgyűlést tartott. A bodrogközi előtt különösen köztudomású, hogy az 1888-iki nagy árvíz folytán a kormány elrendelte az egész Tisza völgyén, hogy a védőtöltések ezen vízszin felett egy méterrel felemeltessenek. — A bodrog-közi társulat nagy hátrálékai miatt újabb megter-heltetés árán nem találta érdekeivel összeegyez-tethetőnek ezen munkálatok sürgős keresztülvitelét, hanem támaszkodva védőműveinek szaktekintélyek által is általában elősmert erejére, töltéseit, a kor-mány engedelméből, veszedelmesebb helyeken fel-jebb is, de mostanáig mindenütt egyelőre 50 cmé-terrel újabb áldozatok nélkül megerősítette; a kormány azonban ezen erősítéseket továbbra nem engedvén meg, elrendelte, hogy a társulat a töltések emelését fokozatosan teljesítse s egyszermind hogy a töltésemeléssel járó munkálatok mielőbbi keresztülvitelére szükséges pénzüsszeg megszerzé-séről is sürgősen gondoskodjék. Mindez, a közgyű-lésen tárgyalt s előzetesen az érdekeltekkel közölt jelentésből kitetszően, a magyar földhitelintézettel megkötött konvertálás folytán teljesen sikerült a nélkül, hogy ebből a bodrogközi érdekeltségre az eddiginél nagyobb teher hármlanék, mennyiben, eltekintve az 1889. XXX. t. cikkelynek a vissza-fizetés módzataira vonatkozó szigorú intézkedéseitől, amelyek különben csak a hátrálékok felszapo-rodását vannak hivatva meggátolni, az évi teher ezentul is csak 180,000 ft lesz; s van a társulat-nak a f. évi adóvisszatérítmennyel együtt kész-pénze 848,733 ft 76 1/2 kr.

A társulati tagoknál kint lévő hátrálékok címén követelése 259,732 ft 35 kr.

s így összesen: 1,008,466 ft 11 1/2 kr. pénzvagyona, melyből az előirányzott építkezések költségei nemcsak hogy ki fognak telni, de sőt a főmérnöki jelentés szerint, kilátás lehet rá, hogy egyes helyeken a töltéseknek csupán 70 cméterrel leendő felemelése s a másodpadkák kiépítésének elejtése következtében a költségelőirányzat redu-kálható leendő. — Elhatározta a közgyűlés, rend-kívüli esetekre is számítva, a fentartás és árvédelem költségeinek fenakadás nélkül leendő fedeztetése céljából, hogy egy tartalékalapot létesít az adó-visszatérítmeny feleslegéből s a földhitelintézeti tartalékalap kamatszelveinyei értékéből, továbbá;

A „ZEMPLÉN” KÖNYVNYOMDÁJA

S.-A.-UJHELY, FOTÉR 9. SZ.

többféle ujtásokkal. betűkkel és körzetekkel dúsan berendezve, ajánlkozik minden e szakba vágó munkáknak izlésteljes és legjutányosabb árban elkészítésére.

Zemplén vármegye által tulajdonunkba bocsájtott községi és körjegyzői nyomtatványokból ezután is nagy raktárt tartunk.

Könyvnyomdánkkal kapcsolatos és jól berendezett **könyvkötészetünkben** mindennemű e szakba vágó munkák a legizlésteljesebben készíttetnek.

A magyar általános kőszénbánya-részvény-társulat Budapest, V., bálványutca 8

ajánlja a t. c. gőzmalmoknak, szeszgyáraknak és egyéb iparvállalatoknak, valamint cséplőgép-tulajdonosoknak kitünő minőségű

**akna, koczka és darabos szenét
centeri és királdi bányáiból**

legjutányosabb áron, egész kocsirakományokban, minden állomásra szállítva. 1-3

Haszonbéri hirdetés.

A sárospataki ev. ref. egyház a város közelében fekvő, alsó-határi 113 kat. hold. tagbirtokát a rajta lévő tanyai épületekkel f. évi október 1-től kilencz évre nyilvánosárverés útján **jul. 23-ikán d. u. 3 órákor** a ref. leányiskola helyiségében haszonbérbe adja. Zárt ajánlatok elfogadtnak s az árverés után bontatnak fel. Sárospatak, 1893. jun. 29.

Egyház elnökség.

2-3

Csak
az illető, a ki bevásárlásnál a „Horgony” gyárjegyre ügyel, biztos lehet, hogy nem kapott értéktelen utazást. — A

Pain-Expeller

„Horgony” legjobb eredménnyel alkalmazható csúsz, hátfájdalmak, fejfájás, köszvény, csípő-fájdalmak, tagszaggatás és meghülek ellen; gyakran már egy bedörzsölés elegendő a fájdalom enyhülésére. Minden üveg a gyárjeggyel, a

„HORGONYNYAL”

el van látva és ez után könnyen felismerhető. Minthogy ezen kitűnő házszer majdnem minden gyógyszerárban 40 kros, 70 kros és 1 frt 20 kros üvegekben kapható, mindenki által beszerezhető. Csakis a Richter-féle Horgony-Pain-Expeller

valódi.

593. Ki. sz. 93. A n.-mihályi járás főszolgabirójától.

Árverési hirdetmény.

Ezennel közhírré tétetik, hogy a felső-bodrogi vízszabályozó társulatnak Szirmay Pál rákóczi birtokos ellen 702 frt 53 kr. tőke tartozás s járulékaik erejéig elrendelt végrehajtás alkalmával közigazgatási uton lefoglalt és 800 ftra becsült 4 pár ökörből álló ingóságok nyilvános árverés útján, a helyszínén Rákócz községben **f. 1893. évi jul. hó 31-ik napján d. e. 10 órákor** eladatni fognak.

Mire venni szándékozik ezennel és oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. LX. t.-cz. 101. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára készpénzben lesz fizetendő.

N.-Mihály, 1893. évi július hó 5-én.

Füzesséry Tamás,
főszolgabíró.

Tk. 1588/93. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A homonnai kir. járásbíró mint tkkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Lebovits Levy végrehajtatónak ösmeretlen tartózkodású Zvoics István végrehajtatást szenvedő elleni 550 frt tőkeköv. és jár. iránti végrehajtási ügyében, a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék (a homonnai kir. járásbíró) területén lévő Hosztovicza község határában fekvő a hosztoviczai 72. sz. tjkvben A. I. 1. sor 120, hr. sz. a. foglalt belsőség és 68. ö. i. sz. házból álló Zvoics István nevére írott ingatlanra az árverést 400 fban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1893. évi augusztus hó 9-ik napján d. e. 9 órákor Hosztoviczán a község bíró magán házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartozni az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 40 forintot készpénzben vagy az 1881. LX. törvény-cikk 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügym. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírral a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. tc. 170. §-a értelmében a bauptéknak a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervény átszolgáltatni.

Kelt Homonnán, a kir. jbiróság, mint tkkvi hatóságnál 1893. évi május hó 3-ik napján.

Mauks, kir. aljbiró.

Tűzifa-eladás.

A méltóságos gróf Forgách István úr nagy-szaláncai uradalmában készletben levő 4616 méteröl (4 ürköbméter) bükkhasáb, 364 méteröl (4 ürköbméter) tolglyhasáb, és 1318 méteröl (4 ürköbméter) galyfa **Nagy-Szaláncon 1893. évi augusztus hó 3-ik napján délelőtt 10 órákor** nyilvános árverésen elfog adatni, mely árveréshez a venni szándékozik meghivatnak.

Az eladásra szánt s ez év telén vágott tűzifa készlet 7 pagonyban az erdőben fekszik, s pagonyok szerint külön fog árverés alá bocsátatni. Érdeklődőknek bővebb értesítéssel szolgál a nagy-szaláncai uradalmi erdészeti hivatal.

Kassán, 1893. évi július 5-én.

Szalay László,
uradalmi ügyész.

1-3

Hirdetmény.

A s.-a.-ujhelyi polgári takarékpénztár és hitelegylet közhírré teszi, hogy **folyó évi július 1-től** a nála elhelyezett betét tőkéket **4%-kal** fogja kamatoztatni, az adót az egylet fizeti.

Jogában áll minden egyes betevőnek korábbi betétjét alapszabályilag felmondani.

S. a.-Ujhely, 1893. július hó 6 án.

Az igazgatóság.

Verseny tárgyalási hirdetmény.

Ugocsa-megye n.-szőlősi izr. aut. ort. hitközség egy **gőz-, kád- és rituális fürdőt** szándékozik építeni, mely fürdőhöz szükséges viz egy kilomtr. távolságból vas csövek által fog vezetetni. Versenyezni óhajtok felhivatni, hogy ajánlataikat **legkésőbb 1893. július hó 20-ig nyújtsák be Rozner Sámuel** elnökhöz. Bá natpénzül az ajánlatösszegnek 10 százaléka csatolandó készpénz vagy értékpapírban. A tervek, valamint előmértek az elnökségnél bármikor megtekinthetők.

N.-Szőlős, 1893. július 5-én.

Rozner Sámuel,
izr. aut. ort. hitk. elnök.

163. fón. 93. sz.

Hirdetmény.

A varannói kir. járásbíró közhírré teszi, hogy a vezetésére bizott kir. járásbírói iroda és fogház helyiségeinek 1894. évi fűtésére szükséges 63.00 köbméter kemény tűzifa biztosítása végett tartandó árlejtésre **f. évi augusztus hó 7-én délelőtt 10 óráját** a kir. járásbíró hivatalos helyiségébe tűzte ki; mely határidőre a faszállításra vállalkozókat 20 ftr bnatpénzzel ellátva megjelenésre felhívja.

Kelt Varannón, a kir. járásbírósnál, 1893. évi június hó 3 án.

Antalóczy Antal,
kir. járásbíró.

418/893. végr. sz.

Árverési hirdetés.

Alulírott kir. járásbírósi végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a s.-a.-ujhelyi kir. járásbírósnál 1892. évi 6365/P. számú végzése következtében Dr. Prix J. bécsi ügyvéd által képviselt Buchta Josefina javára Hell Adolf helybeli lakos ellen 190 frt s jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 348 ftra becsült házi butorokból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a s.-a.-ujhelyi kir. jbiróság 1071./P. 1893. sz. végzése folytán 161 frt 06 kr hátrány tőkekövetelés ennek 1892. évi április hó 23. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 3 frt 45 kban háromszori árverés kifizési költségei erejéig alperes lakásán helyben leendő eszközölésére **1893. évi jul. hó 18. napjának d. e. 10 órája** határidővel kifizetik és ahhoz a venni szándékozik oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Sátoralja-Ujhely, 1893. évi június hó 25-ik napján.

Tomasovszky Lajos,
kir. jbiróság végrehajtó.

Sírkövekre feliratok vésése és aranyozása

SIR-EMLEK-KÖVEK NAGY RAKTÁRA.

BURGER ADOLFNÁL

S.-A.-UJHELYT

Főutcán, a „Vörös ökör” vendéglő épületében.

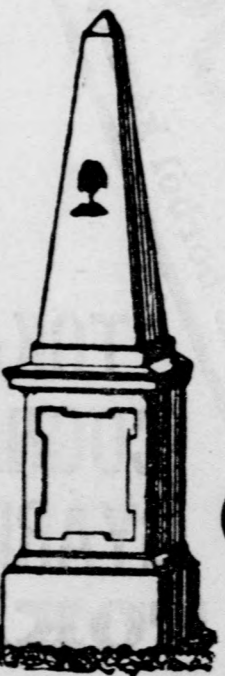
MINDEN IDŐBEN

nagy választékban tartok s kívánatra felállítok

POROSZ SZÜRKE MÁRVÁNY,

GRANIT, SZIANIT

és homokkő sírkövet.

Sírkövek újabb tervezése

Jutányos áron készíttetnek.

Sürgőnyczim:
Burger Adolf S.-a.-Ujhely.

Tisztelettel
BURGER ADOLF
vállalkozó. 10-

Kívánatra képes árjegyzék megtekintésül bérmentve küldetik.

S.-a.-Ujhely, nyomtatott a „Zemplén” gyorsajtóján.